

det. — Meningerne ere jo noget delte om Hensigtsmæssigheden af den hele Lankes Gjennemførelse, som ved de fleste praktiske Spørgsmaal, indtil Erfaringen utvilsomt afgjør, om Svaret skal være det ene eller det andet. — Det kan ikke falde mig ind at udtale nogensomhelst Mening om den Betydning, den nye Industri har i økonomisk Henseende, men det er klart, at i samme Grad, som de Mænd maatte faae Ret, der interessere sig for Sagens Fremme, i samme Grad trænger Finantsernes Toldindtægt jo til Beskyttelse mod den. — Det Forslag, som er udarbejdet, hviler paa to Grundtætninger. — Den første er den, at den retfærdigste Beskatningsform er Udbytte-Beskatningen. Man har i fremmede Lande rig Erfaring om en Række af forskjellige Beskatningsformer; man kjender Nedsatbetsbeskatninger, man kjender Materialbeskatninger, men den retfærdigste og hensigtsmæssigste, den for Industrien tjenligste Beskatning er vistnok, naar Alt kommer til Alt, Udbytte-Beskatningen. Paa dette Princip hviler Lovforslaget derfor. — Det andet Princip, hvorpaa Lovforslaget hviler, er: Beskatningen bør ligelig svare til Sukkertoldbeskatningen. Beskatningen bør indrettes saaledes, at den rammer det Røesukker, som tilvirkes her i Landet paa en Maade, der svarer til den Beskatning, som rammer det Sukker, der indføres gennem Tolden; enhver anden Beskatnings Norm vilde, saavidt jeg skjønner, være lige fordærlig for Finantserne og uretfærdig mod Sukker-Producenterne paa de vestindiske Dele. — Jeg skal i Korthed fremhæve det Resultat, hvortil disse Betragtninger have ført, støttet til de Prover, som ere anstillede med Hensyn til Udbyttet af Kolonialsukker og Røesukker i Henhold til Overenskomst af 1864 mellem Frankrig, England, Holland og Belgien osv. — Resultatet foreligger her i § 2, som lyder saaledes: „For saadan Tilvirkning erlægges en Afgift til Statskassen efter det ved Tilvirkningen vundne Udbytte i Overensstemmelse med følgende Regler:

- a. for hvert Pund tilvirket Sukker, der er mørkere end Amsterdamer-Standardprøve Nr. 19, erlægges med Fradrag af 2,5 pCt. i Afgift det samme Beløb, som ifølge de til enhver Tid gjældende Toldlove erlægges i Told for et Pund her til Landet indført andet fremmed Sukker end Muskovados Sukker, svarende til Amsterdamer-Standardprøve Nr. 9 til 15;
- b. for pulveriseret Sukker, der svarer til Amsterdamer-Standardprøve Nr. 19 eller er lysere end denne, samt for Kandis, Sukker i hele eller sønderbrudte Toppe, Plader, Rager o. desl. erlægges samme Afgift saaledes, at 859,5 Pund af saadant tilvirket Sukker sættes lig med 1000 Pund af det under a nævnte.“

§ Motiverne findes udførlig Forklaring baade med Hensyn til de Beregninger, hvoraf dette Resultat er fremkommet, og med Hensyn til hele den tekniske Detail ved Ordningen af Kontrolten.

Endnu har jeg den Ære at forelægge et lille Forslag, som knytter sig til vor Told-Lovgivning: Forslag til Lov om Forlængelse af Gylbigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften af Sukker.“ Det vil nemlig erindres, at Loven af 28de Marts 1871 ikke gjælder længer end til 1ste April 1873, men det kan ikke have været Meningen, at vi den 1ste April 1873 skulde vende tilbage til den Lovregel, som gjaldt før Lov af 1871. Toldloven vil, selv under de gunstigste Vilkaar, ikke kunne træde i Kraft til den Tid, og altsaa er det en ligefrem Nødvendighed, at der fremkommer et Forslag, som forlænger Varigheden for Loven af 28de Marts 1871. Jeg har troet, at den naturlige Termin for denne lille Lovs Varighed vil være, at den skal have Gylbighed, til den nye almindelige Toldlov træder i Kraft.

Af de to Love, som jeg endnu skal have den Ære at forelægge idag, er den ene en gammel Bekjendt; det er nemlig „Forslag til Lov om Fritagelse for Bygningssafgift;“ den forelægges med nogle nærmere Oplysninger, men iøvrigt i bekjendt Skikkelse.

Det sidste Lovforslag er „Forslag til Lov om Nedlæggelse af Brændetransporten paa Esrom Kanal samt om Salg og Kjøb af Domainediendomme.“ Det er jo den Art af Lovforslag, som i Henhold til Grundlovens Bestemmelse, at Domainer ikke maa afhændes uden særlig Lovhjemmel, ikke sjelden have været forelagte. Der er for et Par enkelte Tilfælde Bedkommende dog lidt Giendommeligt ved Lovforslaget. Den første Paragraf gaar ud paa, at Finantsministeriet skal bemyndiges til at nedlægge Brændetransporten paa Esrom Kanal og at afhænde den Statskassen tilhørende Dronningemølle med Tiliggende samt Esrom nedre Kanal i Henhold til den Kontrakt, som under 26de Juni 1872 derom er afluttet med et Interessentskab, bestaaende af en Del af de til Esrom Kanal stødende Lodsseiere. De Herrer ville se, at Kontrakten er afluttet, før jeg overtog Finantsministeriet; men jeg har al Grund til at være enig i, hvad der saaledes foreløbig, under Forbehold af Lovgivningsmagtens Billigelse, er blevet vedtaget, og der vil i Motiverne findes udførlige Oplysninger om denne Sag. Det andet lidt Særffilte ved dette Lovforslag er, at det tillige gaar ud paa, at Finantsministeriet skulde bemyndiges til at anvende et passende mindre Beløb til at erhverve Hedeestretninger til Skovdyrking. Der er nemlig stillet Forslag om at afhænde de til Skovdyrking uanvendelige Arealer af Kompedal Hede under Viborg Skovdistrikt og af Jeldborg søndre Plantage, og i Forbindelse hermed er det anset rigtigt at søge Bemyndigelse til at anvende 5,800 Rd. til at erhverve 413 Tdr. Land Hede i Brou og Daughjerg, Viborg Amt, til Skovdyrking, samt til at søge dette Areal udvidet med